

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Costa de Oliveira i F. Hoffmeister, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę skarżącą: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo M. Muñoz Pérez, a następnie S. Centeno Huerta, pełnomocnicy); Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: początkowo M. Dowgielewicz, a następnie M. Szpunar i B. Majczyna, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: początkowo J. Bering Liisberg i B. Weis Fogh, a następnie S. Juul Jørgensen i C. Vang, pełnomocnicy); Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik); Królestwo Szwecji (przedstawiciele: K. Petkovska, A. Falk i S. Johannesson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. SG.E.3/RG/mbp D (2008) 10067 udzielającej obywatelom dostępu do niektórych dokumentów przekazanych przez Republikę Federalną Niemiec w ramach postępowania w przedmiocie stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nr 2005/4569.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Federalna Niemiec pokrywa, oprócz własnych kosztów, także koszty Komisji Europejskiej.
- 3) Królestwo Danii, Królestwo Hiszpanii, Republika Finlandii, Rzeczpospolita Polska i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Electrolux i Whirlpool Europe przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-115/09 i T-116/09) (¹)

(Pomoc państwa — Pomoc na restrukturyzację dla producenta dużych urządzeń gospodarstwa domowego zgłoszona przez Republikę Francuską — Decyzja uznająca pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem pod pewnymi warunkami — Oczywiście błędy w ocenie — Wytoczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw)

(2012/C 89/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Electrolux AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: F. Wijckmans i H. Burez, adwokaci) (sprawa T-115/09) i Whirlpool Europe BV (Breda, Niderlandy) (przedstawiciele:

początkowo F. Tuytschaever i B. Bellen, a następnie H. Burez i F. Wijckmans, adwokaci) (sprawa T-116/09)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i C. Giolito, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo G. de Bergues i A.L. Vendrolini, a następnie G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy); Fagor France SA (Rueil-Malmaison, Francja) (przedstawiciele: J. Derenne i A. Müller-Rappard, adwokaci)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/485/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 44/07 (ex N 460/07), której Francja zamierza udzielić na rzecz przedsiębiorstwa FagorBrandt (Dz.U. 2009, L 160, s. 11).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2009/485/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 44/07 (ex N 460/07), której Francja zamierza udzielić na rzecz przedsiębiorstwa FagorBrandt.
- 2) Komisja Europejska pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Electrolux AB i Whirlpool Europe BV.
- 3) Republika Francuska i Fagor France SA ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 10 lutego 2012 r. — Verenigde Douaneagenten przeciwko Komisji

(Sprawa T-32/11) (¹)

(Unia celna — Przywóz surowego cukru trzcinowego pochodzącego z Antyli Niderlandzkich — Retrospektywne pokrycie należności celnych — Wniosek o umorzenie należności celnych w przywozie — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych)

(2012/C 89/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci: J. van der Meché i S. Moolenaar)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Bouyon i B. Burggraaf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji C(2010) 6754 wersja ostateczna Komisji z dnia 1 października 2010 r. stwierdzającej, że należy dokonać retrospektywnego pokrycia należności celnych w przywozie, i że umorzenie tych należności nie jest zasadne w konkretnym przypadku (REC 02/09).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji C(2010) 6754 wersja ostateczna Komisji z dnia 1 października 2010 r. w zakresie, w którym stanowi ona, że nie jest zasadne umorzenie należności celnych w przywozie w wysokości 531 985,59 EUR na podstawie art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Peeters Landbouwmachines przeciwko OHIM — Fors MW (BIGAB)

(Sprawa T-33/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy BIGAB — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak złej wiary — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 89/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Claassen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: AS Fors MW (Saue, Estonia) (przedstawiciele: adwokaci M. Nielsen i J. Hansen)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 listopada 2010 r. (sprawa R 210/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Peeters Landbouwmachines BV a AS Fors MW.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Peeters Landbouwmachines BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 26 stycznia 2012 r. — Mojo Concerts i Amsterdam Music Dome Exploitatie przeciwko Komisji

(Sprawa T-90/09) (¹)

(Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Inwestycja Gemeente Rotterdam w kompleks Ahoy — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2012/C 89/36)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Mojo Concerts BV (Delft, Niderlandy) i Amsterdam Music Dome Exploitatie BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciel: S. Beeston, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Gross, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Noort, C. Wissels, M. de Grave, Y. de Vries i J. Langer, pełnomocnicy); Gemeente Rotterdam (Niderlandy) (przedstawiciele: J. Feenstra i J. Fanoy, adwokaci) oraz Ahoy' Rotterdam NV (Rotterdam) (przedstawiciele: początkowo M. van der Woude i E. Offers, a następnie M. Maas-Cooymans, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 6018 wersja ostateczna z dnia 21 października 2008 r. w sprawie inwestycji miasta Rotterdam w kompleks Ahoy (pomoc państwa C 4/2008 (ex N 97/2007, ex CP 91/2007)).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Mojo Concerts BV i Amsterdam Music Dome Exploitatie BV pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, przez Gemeente Rotterdam i przez Ahoy' Rotterdam NV.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.